
אליעזר ענבי

בן יצחק ואסתר

1928

תרפ"ח

3.8.1948

כ"ז تمוז תש"ח

אליעזר ענבי ז"ל

אישיותו וסגולותיו התרומיות של אליעזר חיזקו ללא ספק את האימרה הידועה, האומרת: "חבל על דאבדין ולא משתכחין".

אליעזר היה הניצן הראשון שנולד בכפר-חסדים ליצחק ואסתר אשר עלו בקבוצה של הפעול המזרחי לכפר-חסדים ברוח של חלוציות אמיתית. לאחר שנים מעטות עברו ההורים לפתח-תקוה ושם קיבל את חינוכו בבית-הס "נצח-ישראל". כמו כן נמנה על סניף בני-עיקבאה המקומי. מסירותו ודבקותו לסניף, הציגו אותו כאחד מהפעילים המרכזיים וכדוגמא בכל המשימות שעמדו בפני החבריות.

בסיום לימודיו בבית-הס העממי עבר למדוד בבית-ספר תיכון מקצועי "תורה ומלאכה". בגיל 14 הטרף להגנה והיה בין מקימי הפלוגה הדתית של הגדרי. מראשוני חבריה ומרתוני פעילות, עסוק לא לאות באימונים, ב"סיליקטים", וכן הקדיש זמן רב לשיפור השימושי.

על תוכנותיו המופלאות שמענו מחבריו לתקופה ההיא. היה תמיד ראשון בכל דבר נועז. דבק במטרתו עד למימושה. היה חבר נאמן כשביטוי לחברות – כנות, טוהר-מידות ועוד ...

cashmeiro לו 16 שנה, התיצב לקורס מכיים ומדריכים דתיים וסיים את הקורס בהצלחה רבה. בתום תקופה לימודי בית-הס המקצועני סייע להוריו אשר היו במצב כלכלי קשה והחל לעבוד כמסגר בבית-ציקה. את העربים הקדיש לפעולות בבני-עיקבאה או לאימונים צבאיים לסרוגים.

במרוצת הזמן נתמנה למפקד מחלקה. על אף פעילותו הרבה במסגרת זו לא חדל לבקר ולסייע בסניף בני-עיקבאה המקומי.

בשנת תש"ה הטרף להכשרה בטירtot-צבי, למורות התנגדות מפקדיו בהגנה. מטיירת-צבי הטרף להכשרה בקבוצת "עלומים" אשר שחתה בהרצליה, ומשם עבר עם ההכשרה לקבוצת "סעד" שהתיישבה בנגב. גם שם המשיך את פעילותו הצבאית ע"י אימון חברים במסגרת ההגנה ולאחר מכן מונה מלחמת העצמאות לסטודנטים להשתלמות נוספת.

בפרוץ מלחמת העצמאות שירת כסגן מפקד המקום. עסוק בהקמת ביצורים במשק, עמד בראש הפל"ם המקומי ויצא לעיתונים לסייע ליליה בסביבה. על אף היוטו בן יחיד להוריו, המשיך לפעול במישור הצבאי, כאשר סכנות רבות ארכו לו בדרכו. בחודש תמו תש"ח נפצע קשה בשעת פירוק מוקשים במשק שעט, והוא נפל בקבוץ רוחמה, אך נפטר לאחר ימים ספורים. אליעזר נקבע בקבוץ בארות- יצחק הישן, לאחר שתים-

הועבר למנוחת עולמים בבית הקברות הצבאי בנחלת- יצחק. אישותו הנפלאה וסגולותיו הטובות עցבו דמות נפלאה אשר לא תשכח. את דמותו

נישא בלבנו לאורך ימים.

ת.ג.צ.ב.ה.